

208 APRÍL 2026

CAGLIERO 11

newsletter pre saleziánsku misijnú animáciu

Publikácia oddelenia Misií pre komunity SDB a priateľov Saleziánskych misií

Drahí priatelia,

tento mesiac oslavujeme najväčší sviatok zo všetkých: Veľkú noc.

V centre našej viery stojí jednoduchá, no zároveň prevratná pravda: Kristus vstal z mŕtvych. Táto jediná udalosť premenila svet a podnietila obyčajných ľudí konať neobyčajné veci. Z prázdneho hrobu sa zrodilo poslanie, ktoré nás poháňa dodnes.

Veľká noc nie je len spomienkou na minulosť; je to živý oheň v srdci. Je to radosť, ktorá sa nechce skrývať. Podobne ako Pavol a prví misionári sme povolaní prekračovať hranice – geografické, kultúrne i osobné – s jedným posolstvom: Ježiš žije.

Prečo ideme? Prečo zostávame misionármi, aj keď je cesta dlhá a náročná?

Pretože v nás horí veľkonočná radosť. Nech táto radosť napĺňa náš každodenný život – v našej misii, v našich spoločenstvách i v našich priateľstvách – od rána do večera. Nech naše životy ticho hlásajú to, čomu veríme celým srdcom: Kristus vstal z mŕtvych. Naozaj vstal.

Sathish Paul

Sathish Paul, SDB,
člen oddelenia sociálnej komunikácie

Modlíme sa za našich kňazov?

V Cirkvi a v saleziánskej rodine sa veľa modlíme za mladých ľudí, najmä za tých najchudobnejších. A to je veľmi dobré. Oni sú naším „misijným poľom“. Niekedy však zabúdame modliť sa za tých, ktorí túto cirkevnú a saleziánsku misiu podporujú tichou a obetavou oddanosťou: za kňazov. Pápež Lev nás tento mesiac vyzýva, aby sme sa modlili za kňazov, najmä za tých, ktorí prežívajú ťažké a náročné chvíle vo svojom povolaní a službe. Počas tohto mesiaca **sa vytrvalo modlime za tých kňazov, ktorí prežívajú únavu, osamelosť, krízu alebo tiché utrpenie**.

Myslím na tých, ktorí žijú na misiách, kde sú vzdialenosti obrovské, zdroje obmedzené a zodpovednosti početné. Slávia sviatosti, budujú spoločenstvá, vychovávajú, evanjelizujú a realizujú projekty. Povzbudzujú, počúvajú a uzdravujú. Majú božskú milosť, „milosť stavu“. To je pravda , no sú aj krehkí: **sú to ľudia, sú citliví**. Tak ako my všetci, majú svoje príbehy i svoje krízy. Niekedy sa cítia zranení, nepochopení, odsúdení a nepočutí.

Modlime sa za nich. Pristúpme k nim a pošepkajme im slovo podpory. Modlitba za kňazov, ktorí trpia, z nás robí misionárov, lebo tým, že ich podporujeme, podporujeme aj misiu Cirkvi. **Sprevádzajme ich blízkosťou a láskou** a prosme Pána, aby im daroval zdravie, radosť a vernosť. Lebo napokon, keď sa cítia milovaní a podporovaní našou modlitbou, Cirkev dýcha nový vzduch, srdce sa rozširuje a misia siaha ďalej.

don Jorge M. Crisafulli, SDB,
generálny radca pre misie

NA ZAMYSLENIE A ZDIEĽANIE

- **Je v tvojom živote kňaz, ktorý v ňom zanechal stopu? Poďakoval si sa mu už niekedy alebo si sa za neho pomodlil?**
- **Často prosíme kňazov, aby sa za nás modlili — ale kedy si sa naposledy pomodlil za kňazov v ťažkostiach ty?**

APRÍLOVÝ SALEZIÁNSKY MISIJNÝ ÚMYSEL

GUATEMALA

KŇAZI

Za kňazov v kríze

[Modlitbový úmysel pápeža Leva XIV]

Modlime sa za kňazov prechádzajúcich krízou v ich povolaní, aby našli potrebnú útechu a aby ich spoločenstvá podporovali svojím pochopením a modlitbami.

[Saleziánsky misijný modlitbový úmysel]

ÚLOHA LAIKOV PRI PODPORE KŇAZOV V KRÍZE

Lauren Hichaaba

Už 18 rokov spolupracujem so Saleziánmi don Bosca **v provincii Austrália–Tichomorie** (AUL). Som riaditeľkou projektu Cagliero – programu saleziánskych misijných dobrovoľníkov a **delegátkou pre misijnú animáciu**. Mám vzdelanie v oblasti teológie, divadelného umenia, pedagogiky a medzinárodného rozvoja. V mojom živote mám viacero úloh, no najdôležitejšou je byť **matkou troch detí** a adoptovanej neteri a synovca zo Zambie. Náš dom je ako bláznivé oratórium – a ja si užívam každú minútu!

Milá Lauren, na základe tvojich skúseností z cirkevnej a saleziánskej pastorácie, aké faktory alebo situácie môžu priviesť kňaza do krízy v jeho povolaní? Aké tlaky alebo výzvy podľa teba robia kňazov obzvlášť zraniteľnými?

Výzvy duchovného života sú početné. Ide o neustále sebadarovanie v službe Bohu a blížnym. Zdá sa, že svet sa stáva čoraz hektickejším a rétorika rozdelenia a strachu narastá. Problémy, ktorým čelia mladí ľudia, a tým aj práca, ktorú je potrebné vykonať, sú často ohromujúce. Je preto potrebné neustále sa usilovať o pestovanie pokoja a vnútornej slobody, ktoré nie sú ovplyvnené svetom, ktorý sa okolo nás točí.

Modlitebný úmysel hovorí o „sprievodcovstve" a „pochopení", ktoré kňazi v kríze potrebujú. Ako môžu z pohľadu laikov spoločenstvá (farnosti, saleziánska rodina, jednotliví veriaci) konkrétne sprevádzať a podporovať kňaza, ktorý prechádza ťažkosťami?

Všetci sme ľudia. Chyba, ktorú som sama mnohokrát urobila, spočívala v tom, že som kňaza stavala na piedestál a zabúdala na jeho ľudskosť. Na tejto saleziánskej ceste sme všetci spolu, a preto je dôležité, aby bolo sprevádzanie vzájomné – niekedy je to kňaz, kto sprevádza, a inokedy sú to laici, ktorí sprevádzajú kňaza. Najdôležitejším spôsobom sprevádzania je počúvanie. Musíme skutočne povedať: „Som tu, záleží mi na tebe, mám na teba čas a som pripravený počúvať." Často predpokladáme, že „oni vedia, že som tu, ak ma potrebujú", avšak keď je niekto v kríze, je dôležité to vyjadriť aj slovami a uistiť ho o našej podpore a modlitbe.

Pokiaľ ide o prevenciu, čo by mohlo kňazom pomôcť vyhnúť sa kríze už v zárodku?

Krízová situácia môže byť Božím darom. Každý okamih nášho života a každé stretnutie môžeme vnímať ako príležitosť spoznávať seba, svet i Boha. Myslím si, že nejde ani tak o to, aby sme sa krízam vyhýbali, ale skôr o to, aby sme mali vytrvalosť, vieru a pokoj potrebné na to, aby sme ich dokázali zvládnuť, keď prídu. Z praktického hľadiska sa kňazi môžu pripravovať vernou oddanosťou tomu najdôležitejšiemu v kňazskom živote – Eucharistii, modlitbe, meditácii a duchovnému sprevádzaniu. Ak sa tieto veci pestujú každý deň, potom má kňaz v čase krízy oporu v praktikách, ktoré ho nesú ďalej. Nemyslím si, že je možné predísť všetkým krízam, pretože práve ony môžu byť jednou z najdôležitejších súčastí života.

FÓRUM

Prečo katolícki kňazi opúšťajú svoje povolanie?

- Celibát a samota – hlboká osamelosť, citová izolácia a túžba po intímnom vzťahu a rodinnom živote
- Identita a nejasnosť úloh – narastajúce napätie medzi predstavou o kňazstve a každodennou realitou
- Sklamanie z inštitúcií – sklamanie z problémov v riadení Cirkvi, nedostatku transparentnosti, klerikalizmu a riešenia krízy súvisiacej so zneužívaním
- Psychologické a citové vyhorenie – neustála dostupnosť, riešenie konfliktov a starostlivosť o viaceré farnosti vedú k vyčerpaniu a syndrómu vyhorenia
- Teologické a doktrinálne pochybnosti – vážne pochybnosti o konkrétnych cirkevných učeniach, najmä v oblasti sexuality, rodovej identity a autority
- Nedostatok podpory a sprevádzania – pocit nedostatočnej podpory zo strany biskupa alebo reholných predstavených, sprevádzaný nedostatkom bratského spoločenstva, duchovného vedenia a ďalšieho vzdelávania po vysvätení

Zdroj: Center for Applied Research in the Apostolate (CARA) at Georgetown University